

ENSIAPUVALMIUS OULUN PÄÄPOLIISIASEMALLA VALVONTA- JA HÄLYTYSSEKTORILLA TYÖSKENTELEVIEN POLIISIEN NÄKÖKULMASTA

Jonne Mällinen

2/2020

Tiivistelmä

Tekijä(t)	Tutkinto
Jonne Mällinen	Poliisi (AMK)
Julkaisun nimi	Julkisuusaste
Ensiapuvalmius Oulun pääpoliisiasemalla valvonta- ja hälytyssektorilla työskentelevien poliisien näkökulmasta	Julkinen
Ohjaaja	Opinnäytetyön muoto
Tomi Kataja, Petri Voittomäki & Jari Saari	Tutkimuksellinen opinnäytetyö
Tiivistelmä <p>Tässä opinnäytetyössä käsitellään ensiapuvalmiuksia Oulun pääpoliisiaseman valvonta- ja hälytyssektorin kenttämiehistön näkökulmasta. Tutkimuksen tavoitteena on kartoittaa kenttämiehistön yleinen mielipide ensiapukoulutuksen sekä ensiapuvälineistön laadusta ja riittävydestä.</p> <p>Ensiapuosaaminen on tärkeä osa poliisin ammattitaitoa. Työssään poliisilla on korkea todennäköisyys joutua antamaan toiselle ihmiselle ensiapua tai hätäensiapua. Täten on tärkeää, että poliisi on saanut tarvittavien toimenpiteiden kannalta riittävän paljon ensiapukoulutusta ja että poliisien saatavilla on tapahtumahetkellä tarpeeksi kattava ja laadukas ensiapuvälineistö. Suomen poliisin ensiapukoulutus alkaa jo opiskelun aikana Poliisiammattikorkeakoulussa ja jatkuu läpi työelämän.</p> <p>Tutkimus toteutettiin laadullisena tutkimuksena. Tutkimuksessa käytetty aineisto on kerätty lainsäädännöstä, Poliisihallituksen ohjeesta sekä Suomen Punaisen Ristin ensiapuohjeista. Lisäksi tutkimusaineiston saamiseksi tarkempaa analysointia ja tulkintaa varten haastateltiin neljää Oulun poliisin valvonta- ja hälytyssektorilla työskentelevää poliisia.</p> <p>Haastatteluista saatujen tietojen perusteella voidaan päätellä, että Oulun poliisin kenttämiehistö on tyytyväinen nykyisen ensiapukoulutuksen laatuun. Kenttämiehistö kaipaa lisää ensiapukoulutusta niin, että koulusta järjestettäisiin usean kerran vuodessa säännöllisin väliajoin. Kenttämiehistön voidaan päätellä olevan tyytyväisiä nykyisin käytössä oleviin ensiapuvälineisiin.</p>	
Sivumäärä	Tarkastuskuukausi ja -vuosi
37 sivua ja 3 liitesivua	
Avainsanat	
Ensiapu, ensiapukoulutus, ensiapuvalmius, ensiapuvälineet, poliisi	

SISÄLLYS

1 JOHDANTO.....	2
1.1 Tavoitteet ja rajaus	3
2 TEORIAOSUUS	4
2.1 Aikaisemmat tutkimukset	4
2.2 Lakiperusta ja sääntely	5
2.2.1 Ensiapuun liittyvä lainsäädäntö.....	6
2.2.2 Poliisilaki	7
2.2.3 Työturvallisuuslaki	7
2.2.4 Poliisihallituksen ohje: Ensiapuvalmius poliisihallinnossa	10
2.3 Ensiapu	12
2.3.1 Poliisin taktinen hätäensiapukoulutus	14
2.3.2 Oulun poliisin käytössä olevat ensiapuvarusteet.....	16
3 TUTKIMUS- JA ANALYYSIMENETELMÄT	20
4 TUTKIMUSTULOKSET	21
4.1 Haastateltavien profilointi	21
4.2 Haastateltavien ensiaputilanteet	22
4.3 Ensiapukoulutuksen vastaavuus suhteessa poliisin kenttätööhön.....	23
4.4 Henkilökohtaiset ensiapuvälineet	24
4.5 Ensiapuvälineiden määrä ja laatu.....	24
4.6 Ensiapukoulutuksen kehittäminen	25
4.7 Ensiapuvälineiden kehittäminen	26
5 JOHTOPÄÄTÖKSET	27
6 POHDINTA.....	30
6.1 Tutkimuksen luotettavuus ja eettisyys	31
6.2 Jatkotutkimusehdotukset	34
7 LÄHTEET.....	35

1 JOHDANTO

Tässä Poliisi (AMK) -opinnäytetyössä perehdytään Oulun poliisilaitoksen pääpoliisiaseman valvonta- ja hälytystoiminnan kenttäryhmissä työskentelevien poliisien mielipiteeseen Oulun poliisin tarjoaman ensiapukoulutuksen laadusta, koulutuksen määrän riittävydestä sekä työnantajan tarjoamasta ensiapuvälineistöstä. Opinnäytetyö on toteutettu laadullisena tutkimuksena, jota varten haastateltiin neljää Oulun poliisin valvonta- ja hälytysesektorilla työskentelevää poliisia.

Työssään poliisilla on korkea todennäköisyys joutua antamaan toiselle ihmiselle ensiapua tai hätäensiapua, esimerkiksi tapaturmien, äkillisten sairaskohtausten tai voimankäyttötilanteiden seurauksena. Tällöin on tärkeää, että poliisi on saanut tarvittavien toimenpiteiden kannalta riittävän paljon ensiapukoulutusta ja että poliisien saatavilla on tapahtumahetkellä tarpeeksi kattava ja laadukas ensiapuvälineistö. Lisäksi poliisissa on oltava mahdollisuus täydentää henkilö- ja ajoneuvokohtainen ensiapuvälineistö ilman merkittävää viivytystä mahdollista seuraavaa käyttökertaa varten.

Suomen poliisi nauttii suomalaisten keskuudessa muihin maihin verrattaessa huomattavan suurta luottamusta. Tämä johtunee pitkälti kahden asian yhteisvaikutuksesta: Suomen poliisi hoitaa tehtävänsä suurimmaksi osin laadukkaasti ja että Suomen kansalaisten turvallisuuden tunne on korkea. Poliisibarometrin mukaan noin 95 % suomalaisista luottaa poliisiin joko melko paljon tai erittäin paljon. Elinkeinoelämän valtuuskunnan tutkimuksen mukaan poliisiin luottaa 86 % kansalaisista. (Vuorensyrjä 2018, 7; Haavisto 2019, 1.)

Ajatus ensiaputeemaisesta opinnäytetyöstä perustuu omaan mielenkiintoni aihetta kohtaan. Henkilökohtainen motivaationi osata antaa laadukasta ensiapua tai hätäensiapua sitä tarvitsevalle on korkea. Halu auttaa muita ihmisiä on ollut aina osa persoonaani, tarkoitti auttaminen sitten sukulaisen hakemista rautatieasemalta tai henkeä pelastavaa painelupuhalluselvitystä.

Opinnäytetyöni aiheeksi valikoitui: *Ensiapuvalmius Oulun pääpoliisiasemalla valvonta- ja hälytysesektorilla työskentelevien poliisien näkökulmasta*. Jotta poliisi pystyy toteuttamaan sille laissa määrättyt tehtävät ja lunastamaan kansalaisten luottamuksen, tulee poliisin osata toimia määrätietoisesti, oikeaoppisesti ja tehokkaasti mahdollisissa ensiaputilanteissa. On selvää, että tieteen, tiedon ja välineiden kehittyessä tulee aika ajoin tarve tarkastella ja verrata

jo olemassa olevaa välineistöä uusiin ratkaisuihin. Opinnäytetyössäni selvitetään Oulun poliisin kenttämiehistön mielipidettä siitä, onko heidän saamansa ensiapukoulutus riittävää kenttätöissä vaadittavaa osaamista ajatellen, ja ovatko poliisin tarjoamat ensiapuvälineet määrältään ja laadultaan riittävät.

1.1 Tavoitteet ja rajaus

Tutkimuksen tavoitteena on selvittää Oulun poliisin valvonta- ja hälytystoiminnan sektorilla työskentelevien poliisien näkemys siitä, onko heidän saamansa ensiapukoulutus ja työnantajan heille tarjoamat ensiapuvälineet määrältään ja laadultaan riittävät suhteessa poliisin kenttätöissä vaadittaviin taitoihin ja mahdollisesti eteen tuleviin tehtäviin.

Tutkimuskysymykset tässä opinnäytetyössä ovat:

- 1) Vastaako Oulun poliisissa saatu ensiapukoulutus poliisin kenttätöissä vaadittavaa ensiapuosaamista?*
- 2) Ovatko Oulun poliisin tarjoamat ensiapuvälineet määrältään ja laadultaan riittävät?*

Tutkimus on rajattu koskemaan vain Oulun poliisilaitoksen valvonta- ja hälytyssektorilla työskentelevää kenttähenkilöstöä. Tutkimuksesta on jätetty pois rikostorjunnan ja lupasektorin henkilökunta sekä muut erityistoimintaryhmät.

Tutkimuksessa käsitellään suppeasti Oulun poliisissa käytössä olevia ensiapuvälineitä, niiden käyttötarkoitusta, käyttöä ja toimintaperiaatteita. Tarkat ensiapuvälineiden käyttöohjeet sekä toimintaohjeet ensiaputilanteissa on jätetty tämän tutkimuksen ulkopuolelle. Tutkimuksen tarkoituksena ei ole tuottaa ensiapukäytäntöjä- tai välineitä koskevia ohjeita tai perehdyttää lukijaa poliisin käytössä oleviin ensiapuvälineisiin tai ensiapukäytänteisiin.

Tutkimuksessa käsitellään suppeasti myös ensiapua ja hätäensiapua. Tutkimuksessa ei ole tarkoitus käydä laajamittaisesti läpi ensiapuun tai hätäensiapuun liittyviä ohjeistuksia, toimintaohjeita, ensiapuun tai hätäensiapuun johtavia tilanteita tai muuta vastaavaa. Edellä mainituista löytyy jo huomattava määrä tutkimusmateriaalia, eikä niitä ole merkityksellistä käydä läpi tässä tutkimuksessa.

2 TEORIAOSUUS

Tässä luvussa käsitellään tutkimuksen kannalta olennaista kirjallisuutta, kuten tieteellisiä teoksia, artikkeleita ja tutkimuksia sekä esitellään tutkimuksen kannalta oleellinen sääntelypohja. Nämä seikat muodostavat tämän tutkimuksen teoreettisen viitekehyksen.

2.1 Aikaisemmat tutkimukset

Oulun poliisilaitokseen kohdistuvia ensiaputeemaisia julkisia tutkimuksia ei löytynyt. Samaan aihepiiriin liittyviä tutkimuksia löytyi kuitenkin muualta Suomesta.

AMK-opinnäytetyö, Aho. Poliisiammattikorkeakoulun opiskelija Joni Aho käsitteli Lahden ensiapukoulutusta vuonna 2019 tehdyssä opinnäytetyössään: *Ensiapukoulutus Lahden pääpoliisiasemalla – Valvonta- ja hälytyssektorilla työskentelevien poliisimiesten näkökulmasta*. Tutkimuksessaan Aho on keskittynyt käsittelemään Hämeen poliisilaitokseen kuuluvaa Lahden pääpoliisiaseman valvonta- ja hälytyssektorilla työskenteleviä poliisimiehiä.

Ahon tutkimuksen tavoitteena oli tutkia Lahden pääpoliisiasemalla valvonta- ja hälytyssektorilla työskentelevien poliisimiesten kokemuksia ja näkemyksiä laitoksella tarjottavasta ensiapukoulutuksesta. Tavoitteena oli nivota yhteen haastateltavien tuomia kehittämisehdotuksia ja näkemyksiä tarjottavaan ensiapukoulutukseen.

Ahon opinnäytetyön päätutkimuskysymykset olivat: ”*minkälaisia kokemuksia ja näkemyksiä Lahden pääpoliisiasemalla valvonta- ja hälytyssektorilla työskentelevillä poliisimiehillä on siellä tarjotusta ensiapukoulutuksesta?*” ja ”*miten Lahden pääpoliisiasemalla tarjottua ensiapukoulutusta voisi parantaa?*” (Aho 2019, 6.)

Tutkimuksen johtopäätöksistä ilmeni, että Ahon haastattelemat poliisit pitivät ensiaputaitoja poliisin perustaitoina ja että poliisin tulisi hallita ensiaputaidot hieman peruskansalaisia paremmin. Lisäksi ilmeni, että kansalaiset odottavat poliisin omaavan paremmat ensiaputaidot kuin ne todellisuudessa ovat. (Aho 2019, 36.)

Ahon haastattelemissa poliiseista ainoastaan yksi kertoi, että ensiapukoulutus Lahden pääpoliisiasemalla on riittävällä tasolla. Muut kolme haastateltavaa toivoivat, että ensiapukoulutukseen käytettäisiin enemmän aikaa ja että ensiapukoulutusta järjestettäisiin

useammin. Lisäksi haastateltavat toivoivat, että avaruuslakana lisättäisiin osaksi poliisin henkilökohtaista ensiapuvälineistöä. (Aho 2019, 36, 37.)

AMK-opinnäytetyö, Väisänen. Poliisiammattikorkeakoulun opiskelija Sanna Väisänen käsitteli ensiapuvalmiutta vuonna 2018 tehdyssä opinnäytetyössään: *Porvoon poliisiaseman kenttämiehistön ensiapuvalmiudet : Porvoon kenttämiehistön käytännön ensiapukokemuksia ja kehittämisehdotuksia työssä saatavaan ensiapukoulutukseen.*

Väisäsen tutkimuksen tavoitteena oli selvittää Porvoon poliisiaseman valvonta- ja hälytyssektorin kenttämiehistön näkemys heidän ensiapuvalmiudestaan, sekä työelämässä saatavasta ensiavun ylläpito- ja jatkokoulutuksesta. Tarkoituksena oli koota yhteen kenttämiehistön antamat kehittämisehdotukset työelämän ensiapukoulutuksiin ja -harjoituksiin.

Väisäsen opinnäytetyön päätutkimuskysymykset olivat: ”*millainen on Porvoon poliisiaseman valvonta- ja hälytyssektorin kenttämiehistön ensiapuvalmiuden taso heidän omasta näkökulmastaan?*” ja ”*Millainen on työelämässä saatavan ensiapukoulutuksen ihanteellinen sisältö ja määrä kenttämiehen näkökulmasta?*” (Väisänen 2018, 4.)

Väisäsen tutkimuksen johtopäätöksistä ilmeni, että Porvoon poliisin kenttämiehistön mukaan ensiapukoulutusta järjestetään liian vähän. Kenttämiehistö toivoi, että ensiapukoulutusta järjestettäisiin säännöllisesti. Sen sijaan ensiapuharjoitusten ajalliseen keston ei ilmennyt suuria vaatimuksia.

Porvoon poliisiasemalla järjestettyjen ensiapukoulutusten laatuun oltiin tyytyväisiä. Hyvästä koulutuksen laadusta huolimatta kenttämiehistö koki, että he eivät kykene käyttämään ensiapuvälineitä riittävän hyvin mahdollisilla ensiapua vaativilla hälytystehtävillä, sillä ensiapuvälineiden käyttöä ei ole harjoiteltu riittävän usein. (Väisänen 2018, 29.)

2.2 Lakiperusta ja sääntely

Tässä luvussa käsitellään poliisin ensiapuun liittyvää lainsäädäntöä. Pohjan poliisin ensiaputoiminnalle antavat pelastuslaki, tieliikennelaki sekä rikoslaki, jotka määrittävät velvollisuudesta antaa tai hankkia apua toiselle ihmiselle. Poliisin ensiaputoiminnasta ja sen

vähimmäisvaatimuksista on säädetty tarkemmin työturvallisuuslaissa sekä Poliisihallituksen ohjeessa POL-2019-30157 Ensiapuvalmius poliisihallinnossa.

2.2.1 Ensiapuun liittyvä lainsäädäntö

Pelastuslaki. Pelastuslain (29.4.2011/379) ensimmäisen pykälän mukaan lain tavoitteena on parantaa ihmisten turvallisuutta, vähentää onnettomuuksia ja pyrkiä siihen, että onnettomuuden uhatessa tai sellaisen tapahtuessa ihmiset pelastetaan.

Pelastuslain toisen luvun kolmannen pykälän mukaan se, joka huomaa tai saa tietää tulipalon syttyneen, muun onnettomuuden tapahtuneen tai uhkaavan eikä voi heti sammuttaa paloa tai torjua vaaraa, on velvollinen viipymättä ilmoittamaan siitä vaarassa oleville, tekemään hätäilmoituksen sekä ryhtymään kykynsä mukaan pelastustoimenpiteisiin. Pelastustoiminnan johtaja voi määrätä paikalla olevan henkilön auttamaan pelastustoiminnassa.

Tieliikennelaki. Tieliikennelaki (3.4.1981/267) kertoo tienkäyttäjän oikeuksista ja velvollisuuksista. Tieliikennelain neljännen luvun 58 §:n mukaan se tienkäyttäjä, joka oman toimintansa takia tai omasta toiminnasta johtumatta, on joutunut osalliseksi liikenneonnettomuuteen, on heti pysähdyttävä ja oman kykynsä mukaan autettava vahingoittuneita tai muuten avuttomassa tilassa olevia henkilöitä. Lisäksi hänen on osallistuttava myös niihin toimenpiteisiin, joihin onnettomuus muutoin antaa aiheutta.

Rikoslaki. Rikoslaisissa (19.12.1889/39) on säädetty rikosten määritelmät keskeisistä rikoksista. Rikoksella tarkoitetaan laissa rangaistavaksi säädettyä tekoa tai laiminlyöntiä. Myös muissa Suomen laeissa on rangaistussäännöksiä. (Oikeusministeriö 2020.)

Rikoslain 21 luvun 15 §:n mukaan se, joka tietoisesti jättää antamatta apua tai hankkimatta sellaista hengenvaarassa tai vakavan terveyden vaarassa olevalle henkilölle voidaan tuomita pelastustoimen laiminlyönnistä sakkoon tai vankeuteen enintään kuudeksi kuukaudeksi.

Rikoslain 21 luvun 14 §:n mukaan se, joka saattaa toisen avuttomaan tilaan tai jättää sellaiseen tilaan henkilön, josta hän on velvollinen huolehtimaan, ja siten aiheuttaa vaaraa

tämän hengelle tai terveydelle, on tuomittava heitteillepanosta sakkoon tai vankeuteen enintään kahdeksi vuodeksi.

2.2.2 Poliisilaki

Poliisilaki (22.7.2011/872) on yksi tärkeimmistä Poliisin toimintaa ohjaavista laeista. Poliisilain toisen luvun 17 §:n mukaan virkatehtävää suorittavalla poliisilla on oikeus käyttää puolustettavissa olevia voimakeinoja esimerkiksi: kohteena olevan henkilön vastarinnan murtamiseksi, henkilön paikalta poistamiseksi, kiinniottamisen suorittamiseksi, pakenemisen estämiseksi, esteen poistamiseksi, välittömästi uhkaavan rikoksen tai muun vaarallisen teon estämiseksi. Puolustettavuutta arvioidessa otetaan huomioon tehtävän tärkeys, kiireellisyys, vastarinnan vaarallisuus, käytettävissä olevat voimavarat ja muut tilanteen kokonaisarvosteluun vaikuttavat asiat.

Poliisilain toisen luvun 17 §:n mukaan poliisilla on virassa ollessaan oikeus hätävarjeluun. Hätävarjelutilanteessa poliisi toimii virkavastuulla. Arvioitaessa hätävarjeluun puolustettavuutta on otettava huomioon poliisille koulutuksensa ja kokemuksensa perusteella asetettavat vaatimukset.

Poliisilain kahdeksannen luvun kuudennessa pykälässä kerrotaan, että mikäli vastaosapuolelle aiheutuu poliisin toimenpiteiden yhteydessä vammoja, on poliisin viipymättä annettava hoitoa ja tarvittaessa järjestettävä lääkärintarkastus vammoja saaneelle henkilölle. Vammoja saaneelle on mahdollisimman pian annettava tilaisuus päästä lääkärintarkastukseen tai esteettömän henkilön tarkastettavaksi, mikäli lääkärintarkastus ei ole välittömästi mahdollista. Pykälän mukaan kustannukset hoitoon pääsystä ja lääkärintarkastuksesta maksetaan ennakolta valtion varoista.

2.2.3 Työturvallisuuslaki

Keskeinen työelämää ja työntekijää koskeva laki on työturvallisuuslaki. Lain tarkoituksena on parantaa työympäristöä ja työolosuhteita niin, että työntekijän työkyky pystytään turvaamaan ja sitä pystytään ylläpitämään. Lain tarkoituksena on ennaltaehkäistä ja torjua tapaturmia, ammattitautteja sekä muita työelämästä ja työympäristöstä johtuvia fyysisen ja

henkisen terveyden vaaroja ja haittoja. Ohessa käydään läpi työturvallisuuslain oleellimmat pykälät tätä tutkimustyötä ajatellen.

Työturvallisuuslain 8 §:ssä kerrotaan työnantajan yleisestä huolehtimisvelvoitteesta. Työnantaja on tarpeellisin toimenpitein velvollinen huolehtimaan työntekijöiden turvallisuudesta ja terveydestä työssä. Työnantajan on otettava huomioon työhön, työolosuhteisiin ja muuhun työympäristöön samoin kuin työntekijän henkilökohtaisiin edellytyksiin liittyvät seikat. Työnantajan on huolehdittava siitä, että turvallisuutta ja terveellisyyttä koskevat toimenpiteet otetaan huomioon tarpeellisella tavalla työnantajan organisaation kaikkien osien toiminnassa.

”Huolehtimisvelvollisuuden laajuutta rajaavina tekijöinä otetaan huomioon epätavalliset ja ennalta arvaamattomat olosuhteet, joihin työnantaja ei voi vaikuttaa, ja poikkeukselliset tapahtumat, joiden seurauksia ei olisi voitu välttää huolimatta kaikista aiheellisista varotoimista.” (TTL 2:8.)

Työturvallisuuslain 8 §:ssä kerrotaan myös, että työnantajan on suunniteltava, valittava, mitoitettava ja toteutettava työolosuhteiden parantamiseksi tarvittavat toimenpiteet. Työnantajan on mahdollisuuksien mukaan otettava huomioon tekniikan ja muiden käytettävissä olevien keinojen kehittyminen (Työturvallisuuslain 2 luvun 8 §:n 3 momentin 4 kohta). Poliisin ensiapuun liittyvän toiminnan kannalta työnantajan on siis mahdollisuuksien mukaan otettava huomioon muun muassa ensiapuvälineisiin liittyvän tekniikan ja muiden käytettävissä olevien välineiden kehittyminen.

Työturvallisuuslain 11 §:ssä säädetään erityistä vaaraa aiheuttavasta työstä, jonka mukaan erityistä vaaraa aiheuttavaa työtä saa tehdä ainoastaan siihen työhön pätevä ja soveltuva työntekijä. *Valtioneuvoston asetus terveystarkastuksista erityistä sairastumisen vaaraa aiheuttavissa töissä* (27.12.2001/1485) liitteessä on esimerkkiluettelo erityistä sairastumisen vaaraa aiheuttavista tekijöistä. Näitä ovat muun muassa työhön liittyvä erityinen väkivallan uhka, yötyö ja esimerkiksi poliisin työ.

Työturvallisuuslain 18 § käsittelee työntekijän yleisiä velvollisuuksia. Pykälän mukaan työntekijän on noudatettava työnantajan antamia määräyksiä ja ohjeita sekä muutoinkin noudatettava työnsä ja työolosuhteiden edellyttämää turvallisuuden ja terveellisyyden ylläpitämiseksi tarvittavaa järjestystä, siisteyttä, huolellisuutta ja varovaisuutta. Työntekijän

on myös huolehdittava omasta ja muiden työntekijöiden turvallisuudesta ja terveydestä käytettävissä olevin keinoin.

Työturvallisuuslain 19 §:n mukaan työntekijän on viipymättä ilmoitettava työnantajalle muun muassa työvälaineissä havaituista puutteista sekä vioista, jotka voivat aiheuttaa vaaraa työntekijöiden turvallisuudelle tai terveydelle. Tällaisiksi työvälaineiksi voidaan katsoa myös ensiapuvälaineet. Poliisin on työtehtävissään täten pidettävä huolta henkilökohtaisten, partiokohtaisten sekä muiden ensiapuvälaineiden määrästä, laadusta ja riittävydestä.

Työturvallisuuslain 27 § mukaan sellaisessa työssä, johon liittyy ilmeinen väkivallan uhka, on työ ja työolosuhteet järjestettävä väkivallan uhkaa ja väkivaltatilanteita mahdollisuuksien mukaan ennalta ehkäisten. Tämä koskee myös uhka- ja väkivaltatilanteita turvallisuusalalla. Poliisin työssä tällaisten tilanteiden estäminen kokonaan on lähes mahdotonta, mutta niiden käsittelemiseen ja tilanteista selviytymiseen tulee pyrkiä löytämään keinot koulutuksen avulla (Rantaeskola ym. 2015, 42).

Työturvallisuuslain 46 §:ssä säädetään ensiavun järjestämisestä sekä asianmukaisten ensiapuvälaineiden saatavuudesta. Työturvallisuuslain mukaan työnantajalla on velvollisuus huolehtia työntekijöiden ja muiden työpaikalla olevien henkilöiden ensiavun järjestämisestä. Työntekijöitä on ohjeistettava työn ja työolosuhteiden mukaisesti sellaisista toimenpiteistä, joihin tapaturman tai sairastumisen sattuessa ensiavun saamiseksi on ryhdyttävä. Ensiapuvälaineiden on oltava saatavilla selvästi merkityissä kohdissa työpaikalla tai sen välittömässä läheisyydessä riippuen työpaikan sijainnista, laajuudesta, työntekijöiden määrästä sekä työn luonteesta ja työolosuhteista.

Poliisihallinnossa joudutaan tekemään huomattava määrä töitä, joihin sisältyy vakaviakin turvallisuusriskejä. Tämä ei kuitenkaan tarkoita sitä, että työturvallisuuslain säännöksiä voitaisiin laiminlyödä. Erityisesti kenttätehtävissä, joissa vastarintaa kohdataan suuremmalla todennäköisyydellä, poliisin tulee huolehtia työturvallisuudesta. Poliisin suojavälaineet ja asenteet suojavälaineita kohtaan ovat viime vuosina kehittyneet. (Helminen 2012, 783.)

2.2.4 Poliisihallituksen ohje: Ensiapuvalmius poliisihallinnossa

Poliisihallituksen ohje POL-2019-30157 Ensiapuvalmius poliisihallinnossa on työturvallisuuslain pohjalta laadittu ohje, joka kumosi aikaisemman poliisihallituksen ohjeen POL-2014-16909 Ensiapuvalmius poliisihallinnossa. Uusi ohje tuli voimaan 1.7.2019 ja on voimassa 30.6.2024 saakka. Jotta poliisin yksiköiden ensiapuvalmius on työturvallisuuslain edellyttämällä tasolla, linjaa poliisihallitus (myöhemmin POHA) ensiapukoulutuksen ja ensiapuvarusteiden vähimmäistason. (POHA 2019, 1.)

Poliisihallituksen ohjeessa ei ole erikseen määritelty termiä *ensiapuvalmius*. Tässä tutkimuksessa ensiapuvalmiudella tarkoitetaan työntekijöiden ensiaputaitoja, käytettävissä olevia ensiapuvälineitä, saatua koulutusta ja toimintaohjeita sekä ensiapusuunnitelmia. Jokaiseen ensiapuvalmiuden osa-alueeseen ei tässä tutkimuksessa kiinnitetä huomiota. Tutkimuksen rajauksesta on kerrottu tarkemmin sivulla 3.

Voimassa olevan ohjeen mukaan poliisihallinnossa on käytössä Suomen Punaisen Ristin käyttämä luokittelu ensiapukoulutuksista. Suomen Punainen Risti kehittää valtakunnallisesti ensiapuun liittyviä kansallisesti hyväksytyjä ensiapuohjelmia. Poliisihallinnon käytössä Suomen Punaisen Ristin luokitelluista koulutuksista on hätäensiapu ja EA1. Suomen Punaisen Ristin koulutuksissa on mahdollista huomioida poliisihallinnon eri työtehtävien erityispiirteitä kuten esimerkiksi riskit ja tapaturmavaarat. (POHA 2019, 2)

Poliisin ensiapukoulutus alkaa Suomessa jo Poliisiammattikorkeakoulussa Poliisi (AMK) -tutkintokoulutuksen yhteydessä. Opiskelijat käyvät Suomen Punaisen Ristin luokituksen mukaisen EA1-koulutuksen ja poliisin taktisen hätäensiapukoulutuksen. (POHA 2019, 2). Ensiapukoulutuksen taso ja koulutusmäärät vaihtelevat poliisihallinnon sisällä työtehtävittäin (katso lisää taulukosta 1.)

Poliisin eri yksiköiden on mahdollista ostaa ensiapukoulutukset, eli EA1, hätäensiapu ja niiden kertauskurssit ulkopuoliselta taholta, kuten Suomen Punaiselta Ristiltä, työterveyshuollolta tai yksityisiltä palveluntarjoajilta. Laitosten on myös mahdollista sopia koulutuksista yhdessä yhteistyökumppaneiden kanssa. Poliisin yksiköillä on niin ikään mahdollisuus kouluttaa omasta henkilöstöstään ensiapukouluttaja. Tällöin yksiköiden on varmistuttava siitä, että koulutukset vastaavat Suomen Punaisen Ristin standardeja. Lisäksi

koulutusten sisältöä suunniteltaessa on otettava huomioon kunkin poliisihallinnon ammattiryhmän ja työolosuhteiden erityispiirteet. (POHA 2019, 2-3.)

Ensiapukoulutuksen kertauskurssi tulee toteuttaa kahdeksan tunnin mittaisena, josta on suositeltavaa olevan neljä tuntia hätäensiapukoulutusta ja neljä tuntia työn erityispiirteisiin liittyviä harjoitteita. Kertauskurssiin tulee sisällyttää soveltuvin osin EA2-koulutuskokonaisuudesta ainakin: pään vammat, hypotermia, paleltumat ja lämmön aiheuttamat sairastumiset. EA1-pätevyyden ylläpito vaatii kolmen vuoden välein kouluttautumista. (POHA 2019, 3). Ensiapukoulutuksen voimassaoloa kuvaava kaavio löytyy tämän tutkimuksen kuvasta 1.

Kertauskurssi voi olla mitoitukseltaan neljästä kahdeksaan tuntiin henkilöstöllä, jolta vaaditaan pelkästään hätäensiapukoulutus. Hätäensiapukoulutuksen tasoista osaamista ylläpidetään kolmen vuoden välein. Hätäensiapukoulutuksen voimassaoloa kuvastava kaavio löytyy tämän tutkimuksen kuvasta 2.

Kuva 1. Havainnointikuva ensiapukoulutuksen voimassaolosta

Lähde: POHA 2019, 3.

Kuva 2. Havainnointikuva hätäensiapukoulutuksen voimassaolosta

Lähde: POHA 2019, 3.

Poliisihallituksen ohjeessa kerrotaan myös poliisiin taktisesta hätäensiapukoulutuksesta. Aihetta käsitellään tarkemmin tämän tutkimuksen kappaleessa: 2.3.1 Poliisin taktinen hätäensiapukoulutus.

Taulukko 1. Poliisihallinnon henkilöstön ensiapukoulutusvaatimukset työtehtävittäin
Lähde: POHA 2019, 4.

Työtehtävät:	Koulutus:
toimistotehtävät ja vastaavat (mm. toimistotyöntekijät, asiantuntijat, päällystö)	Hätäensiapukoulutus + kertauskurssi (4-8 h) 5 % henkilöstöstä koulutettava
laboratoriohenkilöstö ja rikospaikkatutkijat (riskiarvioinnin mukaisesti)	EA 1 + kertauskurssi (4-8h); voimankäyttövälineitä kantavalla henkilöstöllä kertauskurssi (8 h) ja lisäksi poliisin taktinen hätäensiapukoulutus
vartiointitehtävät voimankäyttövälineitä kantaen tai niitä ilman	EA 1 + kertauskurssi (8 h) sekä poliisin taktinen hätäensiapu -koulutus voimankäyttövälineitä kantavilla henkilöillä vartiointitehtävissä
voimankäyttövälineitä kantavat henkilöt (kenttä ja rikostorjunta)	EA1 + kertauskurssi (8h) sekä poliisin taktinen hätäensiapukoulutus
Poliisin taktisen hätäensiapun kouluttajat	EA1 + kertauskurssi (8 h) sekä poliisin taktisen hätäensiapun kouluttajakoulutus
Vati	EA1+ kertauskurssi (8 h) sekä poliisin taktinen hätäensiapukoulutus, mahdolliset Vati Medic -kurssit ja kohdennetut harjoitus/koulutuspäivät (TEMS)
Jouha	EA1 + kertauskurssi (8 h) sekä poliisin taktinen hätäensiapukoulutus ja kohdennetut harjoitus- / koulutuspäivät (TEMS)
Tepo/CBRNE	EA1 + kertauskurssi (8 h) sekä poliisin taktinen hätäensiapukoulutus ja kohdennetut harjoitus- /koulutuspäivät (TEMS)
koirapoliisit	EA1 + kertauskurssi (8 h) sekä poliisin taktinen hätäensiapukoulutus ja kohdennetut harjoitus- /koulutuspäivät (TEMS)
poliisin peruskoulutus	EA1 ja poliisin taktinen hätäensiapukoulutus

2.3 Ensiapu

Ensiapu terminä voidaan jakaa kahteen osaan – hätäensiapuun ja ensiapuun. Korkeariskisiä hätätilapotilaita, eli hätäensiapua tarvitsevia potilaita, ovat äkillisesti sairastuneet tai vammautuneet, joilla on huomattava riski menehtyä tai saada pysyvä vamma. Edellä mainittujen auttamiseksi suoritettavat toimenpiteet, joilla voidaan ehkäistä potilaan menehtyminen tai pysyvän vamman saanti, on hätäensiapua. Näitä toimenpiteitä voivat olla muun muassa potilaan siirtäminen suojaan välittömästi uhkaavalta vaaralta, peruselvytys,

hengitysteiden avaaminen ja verenvuodon tyrehtyttäminen. Hätäensiavun antajan koulutus ja aikaisempi kokemus on ratkaisevassa asemassa hätäensiavun tehokkuuden suhteen. (Castrèn ym. 2012, 18.)

Hätäensiapu. Hätäensiavussa tarkistetaan ensimmäisenä, onko kohdehenkilö tajuton vai tajuissaan ja hengittääkö tämä normaalisti. Lisäksi tarkistetaan ovatko hengitystiet auki. Hätäensiavussa tarkkaillaan myös verenkierron riittävyttä katsomalla, onko loukkaantunut normaalin värinen ja kokeilemalla, ovatko kädet lämpimät. Mikäli loukkaantunut on selvästi tajuissaan, on se yleensä merkki normaalista verenkierrosta. Hätäensiapuun kuuluu tarkistaa myös, onko loukkaantuneella verenvuotoja tai uhkaavan sokin oireita. (Castrén ym. 2010, 25.)

Tyypillisiä henkeä uhkaavia oireita, löydöksiä ja tiloja ovat: c – circulation, verenkierto, A – Airway, hengitystie, B – Breathing, hengitys, D – Disability, tajunnan taso, E – muu akuutti elintoimintojen häiriö. (Mäkijärvi ym., 11.)

Taulukko 2. cABCDE-**taulukko**

Lähde: Mäkijärvi ym. 2018, Akuuttihoito-opas, 11.

c	Runsas verenvuoto
A	Hengitystietukos
B	Vaikea akuutti hengenahdistus
C	Matalapaineisuus Rasituksessa ilmentynyt puristava kaulalle vasemmalle säteilevä rintakipu, joka ei helpotu nitrolla Äkillinen nopea tai hyvin hidas rytmihäiriö
D	Tajunnan tason lasku Äkillinen uusi neurologinen puoliero Äkillisesti alkanut paheneva päänsärky, johon liittyy pahoinvointia ja oksentelua Kouristelu
E	Korkeaenerginen vamma Myrkytys Akuutti vatsa Ruoansulatuskanavan verenvuoto

Ensiapu. Ensiavulla tarkoitetaan maallikon suorittamaa toimintaa, jossa loukkaantuneella ei ole hengenvaaraa (Holmström ym. 2008, 27). Ensiapu on yleensä maallikon toimesta tapahtuvaa toimintaa, jota voidaan tehdä joko yksinkertaisilla apuvälineillä tai ilman niitä. Yksinkertaisimmillaan ensiapu voi olla potilaan rauhoittamista ja lisäavun hälyttämistä tapahtumapaikalle. Ensiaputaitojen tulisi olla osa kansalaistaitoja. (Castrén ym. 2012, 18.)

Valtakunnallinen hätäkeskusjärjestelmä vastaa ensivasteen hälyttämisestä tapahtumapaikalle. Hätäpuhelun perusteella hätäkeskuspäivystäjä tekee riskiarvion, muodostaa käsityksen tapahtumista, onnettomuuden energiasta ja potilaan tilasta. Lisäksi päivystäjä määrittelee tehtävälle kiireellisyysluokan ja tehtävälajin. Tehtävää johtava viranomainen määräytyy tehtävän luonteen mukaan, esimerkiksi väkivaltatilanteen yleisjohto on poliisilla ja liikenneonnettomuuden pelastustoimintaa johtaa pelastusviranomainen. Ensimmäisenä tapahtumapaikalla oleva yksikkö raportoi tilanteesta muille viranomaisille, jolloin arvioidaan resurssien riittävyys ja kohdennetaan pelastus- ja hoitotoimet oikein. (Ångerman 2017, 115,116.)

Poliisi kohtaa työssään erilaisia tilanteita, joissa itselle tai toiselle henkilölle on syytä antaa ensiapua. Tällaisia tilanteita voivat olla muun muassa liikenneonnettomuudet, sairaskohtaukset, pahoinpitelyt, puukotukset, ampumavammat, yliannostukset tai itsemurhayritykset. Ensiapua saattaa joutua antamaan mahdollisen kohdehenkilön sijasta myös esimerkiksi partiokaverille tai itselleen. Myös tässä tutkimuksessa on käyty läpi haastateltavina olevien poliisien kokemuksia ensiapu- ja hätäensiaputilanteista.

Ensihoitojärjestelmä on tasoltaan neliportainen: ensivaste, perustaso, hoitotaso sekä lääkäri. Ensivasteeksi kutsutaan yksikköä, joka hälytetään hätätilapotilaan luokse lähimmän yksikön periaatteella tai lisäavuksi perus- tai hoitotason yksikölle. Potilaan luo hälytetty yksikkö voi olla ambulanssin sijasta myös poliisi. Ensivasteyksikkö ei kuljeta potilasta kuin poikkeustapauksissa. (Strömman ym., 2018, 77.)

2.3.1 Poliisin taktinen hätäensiapukoulutus

Poliisin taktisella hätäensiapukoulutuksella tarkoitetaan ennen sairaalahoitoa tapahtuvaa hätäensiapua tilanteessa, jossa ensihoitohenkilöstö ei ole käytettävissä tilanteen äkillisyyden

johdosta tai ensihoitohenkilöstö ei voi mennä tapahtumakohteeseen mahdollisen kohdehenkilön vuoksi. Taktinen ensiapuvalmius tunnetaan poliisihallinnossa myös nimellä TCCC (Tactical Combat Casualty Care). Toimintamallin tarkoituksena on ylläpitää ennen kaikkea poliisien mutta myös ensihoidonhenkilöstön työturvallisuutta ja vähentää potilaan lisävammautumista aloittamalla ensiaputoimenpiteet mahdollisimman nopeasti oma työturvallisuus huomioiden. (POHA 2019, 2.)

Poliisin taktisessa ensiapuvalmiudessa keskitytään EA1-osaamisen lisäksi ampuma-, pisto-, viilto- sekä räjähdysvammojen henkeä pelastavaan ensiapuun erityisesti poliisin taktisissa tilanteissa. Koulutuksen tavoitteena ei ole harjoitella ensihoidon ammattihenkilöstön vastuulle kuuluvia hoitotoimenpiteitä, vaan kyseessä on maallikoille suunnattujen ensiaputaitojen harjoittelu. (Esitys Helsingin poliisilaitoksen taktisen ensiapuvalmiuden [TCCC-osaaminen] kehittämiseksi 2017, 1.)

Poliisin taktisen hätäensiapukoulutuksen lisäksi poliisihallinto pitää yllä erityistoimintojen, kuten vaativien tilanteiden henkilöstön, joukkojenhallinnan, terroripommiryhmän ja CBRNE-toiminnan ensiapuvalmiutta, esimerkiksi Vati Medic perus- ja jatkokursseilla sekä yhteisillä koulutus- ja harjoituspäivillä kunkin alueen taktisen ensihoitoryhmän kanssa. (POHA 2019, 2.)

Vaativilla tilanteilla (vati) tarkoitetaan poliisihallinnossa yleisesti ottaen poliisitehtäviä, joihin sisältyy henkeen ja terveyteen kohdistuva uhka. Vaativia tilanteita varten poliisi on kouluttanut vaativien tilanteiden erikoisryhmiä (vati-ryhmiä). Vati Medicillä tarkoitetaan tämän tutkimuksen yhteydessä Vati Medic peruskurssin käynnystä poliisia.

Taktisella ensihoidolla (TEMS) tarkoitetaan poliisin johtamaa ensihoidon toimintaa vaativissa erityistilanteissa. Tällaisia voivat olla esimerkiksi piiritys-, panttivanki-, pommiuhka- tai muut vastaavat tilanteet. TEMS-toimintamallin tarkoituksena on pyrkiä turvaamaan sekä poliisioperaatioon osallistuvan henkilöstön että sen kohteena olevien ja mahdollisten sivullisten viivytyksetön ensihoito tilanteen niin vaatiessa. (POHA 2019, 4.)

2.3.2 Oulun poliisin käytössä olevat ensiapuvälineet

Tässä luvussa käydään läpi tämän tutkimuksen kannalta oleelliset ensiapuvälineet, joita Oulun poliisin valvonta- ja hälytystoiminnan henkilöstöllä on mukanaan henkilökohtaisesti sekä autokohtaisesti. Oleelliset poliisin käytössä olevat ensiapuvälineet on esitelty lyhyesti luvun lopussa. Luvussa ei käydä läpi erityistoimintojen henkilökohtaisia tai ryhmäkohtaisia varustuksia.

Poliisihallitus on linjannut ensiapukoulutuksen ja ensiapuvälineiden vähimmäistason, jotta poliisin yksiköiden ensiapuvalmius on työturvallisuuslain edellyttämällä tasolla. Poliisin voimankäyttö- ja suojavälinetyöryhmä on ollut apuna määriteltäessä poliisihallinnossa käytettäviä ensiapuvälineitä. (POHA 2019, 5.)

Poliisihallituksen ohjeen liitteen 1 mukaisia poliisin henkilökohtaisia ensiapuvälineitä ovat:

- kiristysside
- paineside
- kertakäyttöinen elvytysuojak
- avaruuslakana

Poliisihallituksen ohjeen liitteen 1 mukaan autokohtaisia ensiapuvälineitä ovat:

• vyölaukku tai vastaava	• 2 kpl rintataitos
• 4 kpl paineside, joista 2 kpl on eri kokoa	• elvytysmaski
• 2 kpl kiristysside	• ihoteippi
• 2 kpl avaruuslakana	• vaate-/turvavyöleikkuri
• 2 kpl lasta	• tussi ja ihotussi
• 2 kpl joustoside	• kertakäyttösuojakäsiineet
	• laastarit

Oulun poliisin autokohtaiseen ensiapulaukkuun kuuluvat:

- 2 kpl kiristysside
- 3 kpl paineside
- 2 kpl avaruuslakana
- vaateleikkuri
- 2 kpl chest seal twin pack rintataitospakkaus

Kuva 3. Oulun poliisilaitoksen autokohtaisen ensiapulaukun sisältö.
Lähde: Mällinen 2020.

Voidaan siis todeta, että Oulun poliisilaitoksen käytössä oleva ensiapulaukku ei vastaa poliisihallituksen 1.7.2019 voimaan tullutta ohjetta ensiapuvalmiudesta poliisihallinnossa (Kuva 3.)

Kiristysside. Kiristysside (kuvassa 4.) on ensisijaisesti raajan tyveen laitettava ensiapuväline. Kiristysside kiristetään raajaan tarranauhalla, jonka jälkeen sitä kiristetään lisää muovista vääntökahvaa pyörittämällä, jolloin verenkierto estyy. Vääntökahva kiinnitetään kiristyssiteessä olevaan hakaan ja kiinnitysaika merkitään siteessä olevaan valkoiseen tarranauhaan. (Castren ym. 2017; Purola 2014, 11.)

Kuva 4. Kirstysside.

Lähde: safeaid.fi

Paineside. Paineside (kuvassa 5.) on kertakäyttöinen, runsaan verta vuotavan vamman päälle laitettava sidos, jonka tarkoitus on tyrehdyttää verenvuoto ja estää ulkoisten partikkeleiden pääsy haavaan. (Castren ym. 2017.)

Kuva 5. Paineside.

Lähde: firstaidonline.co.nz

Avaruuslakana (lämpöpeite). Avaruuslakana (kuvassa 6.) on ensiapuväline, jonka tehtävänä on pitää autettava lämpimänä. Avaruuslakana tulisi laittaa suoraan autettavan iholle, jotta kehon lämpö saataisiin heijastettua takaisin tehokkaimmin. Erityisesti

massiiviverenvuodosta kärsivän potilaan lämpimänä pito on kriittisen tärkeää. (Palomäki ym. 2019.)

Kuva 6. Avaruuslakana.

Lähde: highpeak.fi

Elvytysuoja. Elvytysuoja (kuvassa 7.) on autettavan suun ja nenän päälle laitettava ensiapuväline, joka mahdollistaa hygieenisemmän puhallus-paineluelvytyksen. Maskissa on puhallusventtiili, jonka kautta ilma siirtyy elvytettävän hengitysteihin. (Väisänen 2018.)

Kuva 7. Elvytysmaski.

Lähde: penli.fi

Chest seal -rintataitos. Chest seal -rintataitos (kuvassa 8.) on tarkoitettu rintakehän ja keuhkojen alueella olevien vammojen hoitamiseen ja paineilmarinnan estämiseen. Taitos

asennetaan autettavaan liimapuoli ihoa vasten. Rintataitos tarttuu autettavan ihoon kylmästä, kuumasta, verestä ja liasta huolimatta.

Kuva 8. Chest seal -rintataitos.
Lähde: narescue.com

3 TUTKIMUS- JA ANALYYSIMENETELMÄT

Tämä opinnäytetyö toteutettiin kvalitatiivista, eli laadullista tutkimusmenetelmää käyttäen. Laadullisella tutkimuksella tarkoitetaan kokonaista joukkoa erilaisia tutkinnallisia tutkimuskäytäntöjä (Metsämuuronen 2006, 203). Kvalitatiivinen tutkimusmenetelmä pyrkii vastaamaan muun muassa seuraavanlaisiin kysymyksiin: miksi, miten ja millainen. Tutkittavaa asiaa tai ilmiötä pyritään ymmärtämään niin sanotun pehmeän tiedon pohjalta.

Kvalitatiivisessa tutkimuksessa käytetään useimmiten teemahaastattelua osana tutkimuksen aineistonkeruuta. Teemahaastattelu on osoittautunut hyväksi kokemuseräisen aineiston keruuvälineeksi (Haikansalo & Korander 2020, 19). Tätä opinnäytetyötä varten haastateltiin neljää Oulun poliisin valvonta- ja hälytyssektorilla työskentelevää poliisia. Haastattelumenetelmä sopii käytettäväksi aineistonkeruussa silloin, kun tutkitaan mielipiteitä, käyttäytymistä tai sellaista tutkimusaluetta, joista ei tiedetä juuri lainkaan (Kananen 2015, 143). Tässä opinnäytetyötutkimuksessa tarkastellaan nimenomaan Kananen mainitsemia mielipiteitä, joten valitsin kvalitatiivisen tutkimusmenetelmän opinnäytetyöni tutkimusmenetelmäksi.

Haastattelua käytetään tutkimusaineiston saamiseksi ja saatua aineistoa on tarkoitus analysoida ja tulkita tieteellisen tutkimustehtävän selvittämiseksi (Hirsjärvi & Hurme 2001, 34, 42). Tätä tutkimusta tehdessä käytettiin puolistrukturoitua haastattelumenetelmää, eli teemahaastattelua. Puolistrukturoidulla haastattelumenetelmällä tarkoitetaan suhteellisen vapaaluontoista haastattelua, jossa keskustelu haastateltavan kanssa käydään vapaasti tai puolisuunnitellusti.

Puolistrukturoitu haastattelu etenee niin, että kaikille haastateltaville esitetään samat tai likipitään samat kysymykset samassa järjestyksessä. Joidenkin määritelmien mukaan puolistrukturoidussakin haastattelussa – kuten teemahaastattelussa – voidaan vaihdella kysymysten järjestystä. Täysin yhtenäistä määritystä osittain strukturoitujen haastattelujen toteutuksesta ei ole olemassa. Osittain järjestelty ja osittain avoin haastattelu sijoittuu formaaliudessaan täysin strukturoidun lomakehaastattelun ja teemahaastattelun välille. (Hirsjärvi & Hurme 2001, 47.)

Haastattelusta saadun aineiston analysointiin on monta tapaa, joista aivan perustason tavat ovat tutkimuksellisessa opinnäytetyössä riittävät. Tässä tutkimuksessa haastatteluista saatu aineisto on ryhmitelty, eli typologisoitu. (Haikansalo & Korander 2020, 19.)

4 TUTKIMUSTULOKSET

4.1 Haastateltavien profilointi

Opinnäytetyötä varten haastateltiin joulukuun 2019 aikana neljää Oulun valvonta- ja hälytyssektorilla työskentelevää poliisia tarvittavan datan saamiseksi sekä tutkimuskysymyksiin vastaamiseksi. Haastateltavista kolme oli vanhempaa konstaapelia ja yksi ylikonstaapeli. Haastateltavien virkaikä vaihteli 11-vuodesta 20-vuoteen. Haastateltavien toiveesta heidän nimiään ei mainita tässä tutkimuksessa ja heistä käytetään nimityksiä A, B, C ja D.

Ennen haastattelua jokaiselle kerrottiin tutkimuksen aihe sekä mihin tutkimuskysymyksiin tutkimuksella pyritään vastaamaan. Haastattelukysymyksiä ei kerrottu etukäteen. Itse haastattelutilanteessa haastateltavilta kysyttiin, minkälaisia ensiapu- tai hätäensiaputilanteita

heillä on ollut, vastaako Oulun poliisissa saatu ensiapukoulutus kenttätöissä vaadittavia ensiaputaitoja, mitä ensiapuvälineitä heillä on työtehtävissä ollessaan kannossa ja ovatko poliisin tarjoamat ensiapuvälineet määrältään ja laadultaan riittävät. Lisäksi haastateltavilta kysyttiin, miten he kehittäisivät ensiapukoulutusta tai ensiapuvälineistöä.

4.2 Haastateltavien ensiaputilanteet

Haastateltavista poliiseista kaikki olivat kohdanneet työtehtävillä ollessaan tilanteita, joissa he ovat joutuneet antamaan ensiapua tai hätäensiapua toiselle henkilölle. Jokainen haastateltava oli antanut ensiapua teräaseella aiheutettuihin vammoihin liittyen. Haastateltavista kaksi oli kohdannut työtehtävällä ollessaan ampuma-aseella aiheutettuja vammoja. Lisäksi yksi haastateltavista oli antanut ensiapua junan alle jääneelle henkilölle. Ainoastaan yksi haastateltavista ei ollut työtehtävillä ollessaan joutunut elvytystilanteeseen.

Haastateltava A kertoi, että ensiapu sellaista vaativissa tilanteissa on yleensä teräaseella aiheutettujen vammojen verenvuodon tyrehtyttämistä painamalla esimerkiksi painesidettä hyväksikäyttäen. Lisäksi A on hoitanut ilmarintaa chest seal -ensiapuvälineellä.

Haastateltava B kertoi, että vastaan on tullut muun muassa ampumavammoja, teräaseilla aiheutettuja vammoja ja elvytystilanteita. B:n mukaan ensiapuvälineistä on tullut käytettyä eniten kiristyssidettä. Myös painesidettä sekä chest sealia on tullut käytettyä.

Haastateltava C kertoi, että tehtäviä on ollut lähinnä puukotuksiin tai pahoinpitelyvammoihin liittyen. Lisäksi C kertoi hoitaneensa junan alle jäänyttä henkilöä ja elvyttäneensä muutaman kerran. Ensiapuvälineistä C kertoi käyttäneensä hänellä itsellään mukana olleita ensisiteitä ja kiristyssiteitä. C:n mukaan virka-auton ensiapulaukku on ollut monesti tyhjänä, jonka takia hän on joutunut käyttämään myös tilapäisvälineitä.

Haastateltava D kertoi, että tehtävät ovat pääasiallisesti liittyneet elvytystilanteisiin, massiiviverenvuotoihin raajoista ja pistovammoihin. Lisäksi vastaan on tullut muun muassa ampumavamma sekä oletettu kallovamma, jolloin korvasta on tullut verta, mutta tuolloin vammaa ei osattu hoitaa. Ensiapuvälineistä D kertoi käyttäneensä kiristyssidettä, mutta useimmiten vammoja on hoidettu painamalla.

4.3 Ensiapukoulutuksen vastaavuus suhteessa poliisin kenttätööhön

Haastateltavista poliiseista jokainen oli sitä mieltä, että nykyisellä tasollaan Oulun poliisilaitoksen järjestämä ensiapukoulutus vastaa poliisin kenttätöössä vaadittavaa ensiapuosaamista. Jokainen haastateltava oli kuluneen vuoden aikana osallistunut ensiapukoulutukseen vähintään kerran. Haastateltavista poliiseista C oli kriittisin hänen saamaansa ensiapukoulutusta kohtaan.

Haastateltava A kertoi, että hänen mielestään ensiapukoulutus on nykyisellä tasollaan laadultaan riittävä. A:n mukaan Oulun poliisilaitos ei järjestä pelkästään ensiapuun liittyviä koulutuksia, vaan ensiapukoulutus on osa muita koulutustapahtumia kuten voimankäyttökoulutuksia. Ensiapukoulutuksen sisällyttäminen taktisiin harjoituksiin on A:n mielestä hyvä asia. A:n arvion mukaan Oulun poliisissa valvonta- ja kenttätöössä oleva henkilö saa ensiapukoulutusta vuodessa arviolta alle kymmenen tuntia, mikä on A:n mielestä liian vähän.

Haastateltava B kertoi, että viime aikoina Oulun poliisissa saatu ensiapukoulutus on alkanut vastaamaan poliisin kenttätöössä vaadittavaa osaamista. B:n mukaan Punaisen Ristin järjestämät koulutukset eivät ole laadultaan vastanneet sitä, mitä koulutuksen tulee olla. Nykyisin Oulun poliisin Vati Medicien järjestämä koulutus on laadukasta. Ensiapukoulutuksia pyritään B:n mukaan järjestämään kaksi kertaa vuodessa. Vaikka jossain koulutuksessa ei olisikaan mukana Vati Mediciä, pyritään nykyisin siihen, että koulutustilanteen niin vaatiessa annetaan kohdehenkilölle myös ensiapua osana koulutusta. B:n mukaan ensiapukoulutusta tulisi olla enemmän.

Haastateltava C kertoi, että viime vuosina ensiapukoulutusta on alettu antamaan enemmän ja että koulutuksen laatu on nykyisellään suhteellisen hyvällä tasolla. C:n mukaan koulutusta on järjestetty noin kerran vuodessa ja että tuntimääräisesti koulutusta on ollut yhdestä kahteen tuntia per koulutuskerta. C:n mielestä koulutusta tulisi olla kolmesta neljään kertaa vuodessa, niiden tulisi olla pakollisia ja koulutuksissa tulisi käsitellä myös chest seal - ensiapuvälineen sekä celox-tuotteiden käyttöä.

Haastateltava D kertoi, että nykyisellä tasollaan ensiapukoulutus vastaa poliisin kenttätöössä vaadittavaa ensiapuosaamista. Koulutusta antavat Vati Medicit ovat D:n mielestä erittäin ammattitaitoisia. D kertoi, että mitä hän on tehtäviltä kuullut, ovat kenttämiehet osanneet

tarpeen vaatiessa antaa ensiapua todella hyvin. Koulutusta järjestetään pari kertaa vuodessa ja se sisältyy voimankäyttökoulutuksiin. D:n mielestä kulunut vuosi on ollut ensimmäinen, jolloin myös chest seal -ensiapuvälineen käyttöä on koulutettu kenttämiehille, mutta hän ei ollut täysin varma asiasta.

4.4 Henkilökohtaiset ensiapuvälineet

Haastateltavista jokainen kertoi, että he kantavat työtehtävillä ollessaan henkilökohtaisina ensiapuvälineinä vähintään kiristyssidettä sekä painesidettä. Yksi haastateltavista kertoi kantavansa edellä mainittujen ensiapuvälineiden lisäksi myös verenvuotoa tyrehtyttävää celox-tuotetta. Lisäksi yksi haastateltavista kertoi kantavansa kiristysiteen ja painesiteen lisäksi myös avaimenperässä olevaa elvytysmaskia.

Haastateltavista kolme kertoi, että henkilökohtaisten ensiapuvälineiden lisäksi heillä on partiokohtaisesti kannossaan myös erikseen kuitattavissa oleva ensiapulaukku, josta löytyy tarvittaessa lisää ensiapuvälineitä.

Haastateltava C kertoi, että töissä ollessaan hänellä on henkilökohtaisten välineiden lisäksi mukanaan myös ne välineet, joita virka-autosta sattuu kunakin päivänä löytymään.

4.5 Ensiapuvälineiden määrä ja laatu

Haastateltavista poliiseista kolme oli sitä mieltä, että heidän käytössään olevat ensiapuvälineet ovat laadultaan hyviä ja että niitä on helposti saatavilla, mikäli välineitä pitää täydentää. Yksi haastatelluista oli sitä mieltä, että ensiapuvälineiden laatu on hyvä, mutta niitä ei ole riittävän helposti saatavilla.

Haastateltava A kertoi, että ensiapuvälineet ovat kehittyneet paljon lyhyen ajan sisällä. A:n mukaan ensiapuvälineet ovat helposti saatavilla, mikäli täydennyksen tarvetta on. Ensiapuvälineet ovat olleet laadultaan hyviä, eikä valittamisen aihetta ole ollut.

Haastateltava B kertoi, että ensiapuvälineet ovat nykyisin riittävät ja että juuri käyttöön otetut, erikseen autoihin kuitattavissa olevat ensiapulaukut ovat tämän takana. Ennen ensiapulaukkuja välineet eivät ole olleet riittävät. B:n mukaan ensiapuvälineitä saa kuitattua

tarvittaessa lisää, joten ne ovat hänen mielestään hyvin saatavilla. Vati Medicit tilaavat välineitä tarvittaessa lisää, eivätkä ne ole loppuneet kesken.

Haastateltava C kertoi, että tällä hetkellä ensiapuvälineitä ei ole saatavilla tarpeeksi nopeasti ja helposti. C:n mukaan edellytys olisi, että jokaisessa virka-autossa olisi kunnan ensiapuvälineistö saatavilla. Oulun pääpoliisiasemalle on toimitettu erikseen kuitattavissa olevia ensiapulaukkuja, joita ei C:n omalla asemapaikalla ole kuitenkaan näkynyt. C on kuitenkin kuullut, että erikseen kuitattavissa olevat ensiapulaukut olisivat tulossa myös hänen omalle asemapaikalleen. Mikäli ensiapuvälineistöä pitää täydentää, ei se C:n mukaan välttämättä onnistu helposti. C kertoi, että ensiapuvälineitä täydentääkseen tulee tietää, keneltä välineistä tulee kysyä, sillä välineitä säilytetään rajoitetun pääsyn omaavassa lukitussa tilassa. Välineet itsessään ovat olleet tilanteisiin verrattuna riittävät. Nykyisen välineistön lisäksi C kaipaisi käyttöön myös celox-tuotteita.

Haastateltava D kertoi, että hänen mielestään ensiapuvälineet ovat laadukkaita ja että niitä on helposti saatavilla. D:n mukaan Oulussa otettiin juuri käyttöön erikseen kuitattavissa olevat ensiapulaukut, jotka tarjoavat lisäkapasiteettia mahdollisiin ensiaputilanteisiin. Vati-autoissa ensiapulaukut ovat isompia. D:n mukaan ennen erikseen kuitattavissa olevia ensiapulaukkuja jokaisella oli mukanaan ainoastaan kiristyside. Vati Medicit hoitavat autolaukkujen täydennyksen, mutta niiden ajantasaisuuden ylläpitämiseksi tulee jokaisen muistaa kirjoittaa mahdolliset puutteet ylös merkintöjä varta vasten tarkoitettuun seinässä olevaan tauluun. Mikäli merkintää ei muisteta tehdä, ei ensiapulaukun puutetta välttämättä havaita korjata pitkään aikaan. Tarvittaessa henkilökohtaisten ensiapuvälineiden täydentäminen onnistuu D:n mielestä hyvin Vati Medicien kautta.

4.6 Ensiapukoulutuksen kehittäminen

Haastateltavista poliiseista jokainen oli sitä mieltä, että ensiapukoulutusta tulisi olla nykyistä koulutusmäärää enemmän.

Haastateltava A kertoi, että hänen mielestään koulutusta pitäisi olla määrällisesti enemmän, jotta ensiaputaidot pysyisivät hyvinä, eivätkä jo opitut taidot unohtuisi. Laadullisesti koulutus on nykyisin todella hyvää ja niitä pitävät Vati Medicit. Koska koulutusta on

määrällisesti vähän, ei A:n mielestä koulutuksen vaativuustaso voi nousta kovin korkealle ja että uusia monimutkaisia ensiapuvälineitä on turha kouluttaa, jollei koulutusmäärää nosteta.

Haastateltava B kertoi, että Suomen Punaisen Ristin järjestämät koulutukset saa hänen mielestään unohtaa. Nykyisin saatu ensiapukoulutus on hyvä ja kattava, mutta koulutusmäärää pitäisi hänen mielestään lisätä. B:n mukaan se, että on kerran elämässään käynyt läpi, miten esimerkiksi ulostuloaukkoja etsitään, ei tarkoita sitä, että sen osaisi aina tai että toimintatavat tulisivat selkärangasta silloin, kun niitä tarvitsisi. B:n mielestä nykyisillä koulutusmäärillä toiminta tapahtumapaikalla ei välttämättä ole niin tehokasta, kuin sen toivoisi olevan.

Haastateltava C kertoi, että ensiapukoulutusta tulisi olla hänen mielestään kolmesta neljään kertaa vuodessa ja että niiden tulisi olla pakollisia. Viime aikoina saatu koulutus on ollut C:n mielestä laadullisesti hyvää, mutta koulutuksen määrä ei ole ollut riittävä. C:n mukaan koulutuksissa on keskitytty massiiviverenvuotojen tyrehtyttämisiin paine- ja kiristyssitein, mutta lisäksi tulisi kouluttaa myös chest seal -ensiapuvälineen sekä celox-tuotteiden käyttö.

Haastateltava D kertoi, että ensiapukoulutusta tulisi olla enemmän. Koulutuksen laatu on D:n mielestä erittäin hyvää, eikä siinä ole moittimista. Jos koulutusta on nykyisin yhdestä kahteen kertaa vuodessa, tulisi sitä D:n mielestä olla kahdesta kolmeen kertaa vuodessa, jotta opetetut asiat pysyisivät mielessä. D:n mukaan ensiapukoulutusten yhteydessä voisi kiinnittää huomiota myös siihen, että monipartiotilanteissa joku johtaisi tilannetta, eikä homma leviäisi niin sanotusti käsiin.

4.7 Ensiapuvälineiden kehittäminen

Ensiapuvälineiden kehittämiseen liittyen haastateltavien kehittämisehdotukset ja kommentit poikkesivat toisistaan. Haastateltavista kaksi pohti defibrillaattoreita, eli sydäniskureita, ja niiden hyödyllisyyttä poliisin työn kannalta (Haastateltavat A ja D). Haastateltava B ei keksinyt ensiapuvälineistöön liittyen mitään kehitettävää ja haastateltava C toivoi Oulun poliisilaitoksen alueelle lukitsematonta ensiapuvälineiden täydennyskaappia.

Haastateltava A kertoi, että hän ei kehittäisi ensiapuvälineistöä mitenkään. A:n mukaan nykyiseen koulutustasoon suhteutettuna välineistö on täysin riittävä ja ainoa mahdollinen

kehityksen kohde on defibrillaattori ja niiden hankkiminen. Tällä hetkellä laitoksella tai poliisin virka-autoissa ei A:n mukaan ole defibrillaattoreita. Oulun poliisilaitoksen ainoa defibrillaattori lienee A:n mukaan Haukiputaan poliisivankilalla.

Haastateltava B kertoi, että hän ei keksi ensiapuvälineisiin liittyen mitään kehitettävää.

Haastateltava C kertoi, että hänen mielestään poliisilaitoksessa tulisi olla yksi ensiapukaappi, josta jokainen poliisi voisi oma-aloitteisesti käydä täydentämässä ensiapuvälineistöä, mikäli tarve on. C kertoi, että nykyisin ensiapuvälineitä säilytetään rajoitetun pääsyn omaavassa lukitussa tilassa. Täten tulisi tietää, keneen ihmiseen olla yhteydessä, että välineitä saa täydennettyä. C:n mukaan tilanne on ongelmallinen niille, jotka eivät tiedä, keneen olla yhteydessä tai niille, joiden asemapaikka on muualla kuin Oulun pääpoliisiasemalla.

Haastateltava D kertoi, että defibrillaattoreita saisi mahdollisesti olla enemmän. D:n mukaan Haukiputaan poliisivankilalla on yksi defibrillaattori, eikä muita laitteita ole. D mainitsi, että defibrillaattoreiden käyttö on koulutettu jokaiselle kenttämiehelle, joten nykyisin taidot saattavat mennä hukkaan. D:n mielestä juuri käyttöön otetuissa ensiapulaukuissa saisi olla myös otsalamppu, jotta ensiavun tai hätäensiavun antaminen ei kärsisi mahdollisten pimeiden olosuhteiden johdosta tai siitä, että toisessa kädessä joutuu pitämään valaisinta.

5 JOHTOPÄÄTÖKSET

Tämän tutkimuksen johtopäätökset pohjautuvat Oulun poliisin valvonta- ja hälytystehtävissä työskentelevien poliisien haastatteluista saatuun aineistoon. Tässä luvussa analysoidaan kyseisistä haastattelusta saatua aineistoa ja tuodaan ilmi niiden perusteella tehdyt johtopäätökset sekä kehitysehdotukset koskien Oulun poliisin tarjoamaa ensiapukoulutusta sekä Oulun poliisin käytössä olevaa ensiapuvälineistöä valvonta- ja hälytyssektorilla työskentelevien poliisien näkökulmasta.

Ensimmäiseksi todettakoon, että Oulun poliisilaitos ei tutkimushetkellä tarjoa valvonta- ja kenttätyötä tekeville poliiseille poliisihallituksen ohjeen Ensiapuvalmius poliisihallinnossa -mukaisia henkilökohtaisia tai autokohtaisia ensiapuvälineitä. Henkilökohtaisesti jokaisella poliisilla tulisi olla kannossaan kiristysside, paineside, kertakäyttöinen elvytysuoja ja avaruuslakana. Haastateltavista kenttäpoliiseista jokaisella oli kannossaan kiristysside ja

paineside, mutta vain yhdellä oli mukanaan kertakäyttöinen elvytysuoja. Avaruuslakanaa ei kantanut henkilökohtaisena ensiapuvälineenä kukaan. Autokohtaiset ensiapuvälineet on käsitelty tässä tutkimuksessa tarkemmin kohdassa: 2.2. Oulun poliisin käytössä olevat ensiapuvarusteet. Poliisihallituksen ohjeistus ensiapuvarusteista löytyy tämän tutkimuksen liitteestä 2.

Vaikka Oulun poliisilaitos ei tarjoa kenttätöitä tekeville poliiseille poliisihallituksen ohjeistuksen mukaisia ensiapuvälineitä, ei yksikään haastateltava ilmaissut tyytymättömyyttään ensiapuvälineiden monipuolisuuteen tai laatuun liittyen. Yksikään haastateltava ei maininnut kaipaavansa henkilökohtaiseen varustukseensa tai autokohtaiseen varustukseensa sellaisia poliisihallituksen ohjeen mukaisia ensiapuvälineitä, joita ei olisi jo valmiiksi kannossa.

Haastatteluista ilmeni, että jokainen haastateltavista oli kuluneen vuoden aikana osallistunut Oulun poliisin heille tarjoamaan ensiapukoulutukseen vähintään kerran. Kukin haastateltava oli sitä mieltä, että nykyisin Oulun poliisin tarjoama ensiapukoulutus on laadukasta tai erittäin laadukasta, kun koulutuksen sisältöä verrataan valvonta- ja hälytystehtävissä tarvittaviin ensiaputaitoihin haastateltavien omasta näkökulmasta.

Jokainen haastateltu kenttämies koki, että ensiapukoulutusta tulisi olla määrällisesti enemmän. Yleinen mielipide oli, että ensiapukoulutusta tulisi olla useamman kerran vuodessa. Sen sijaan koulutuspäivien pidentämistä ei toivottu. Se, että ensiapukoulutus on tuotu osaksi taktisia harjoituksia, oli haastateltavien mielestä hyvä asia. Haastateltavat kokivat, että mikäli koulutusta olisi muutamia kertoja vuodessa niin, että toistoja tulisi tasaisin väliajoin, tulisivat koulutetut asiat paremmin mieleen niitä tarvittaessa. Haastateltavien mielestä he voisivat olla ensiaputaitoja vaativilla tehtävillä tehokkaampia ensiavun antajia, mikäli koulutusta olisi säännöllisin väliajoin ympäri vuotta.

Jokainen haastateltu kenttäpoliisi oli sitä mieltä, että Oulun poliisin heille tarjoamat ensiapuvälineet ovat monipuolisuudeltaan ja laadultaan hyviä, ja että ne vastaavat poliisin tehtävissä vastaan tulevia ensiaputilanteita riittävän hyvin. Yksi haastateltavista oli sitä mieltä, että ensiapuvälineitä ei ole tarpeeksi ja että niitä ei ole riittävän helposti saatavilla. Haastattelussa hän vastasi hänelle esitettyyn kysymykseen: ”*miten kehittäisit ensiapuvälineistöä?*” seuraavasti:

”Laitoksessa tulisi olla yksi ensiapukaappi, esimerkiksi autohallissa, josta jokainen poliisi voisi oma-aloitteisesti käydä täydentämässä ensiapuvälineistöä, mikäli tarve on. Nykyisin välineitä säilytetään tilassa, johon on rajoitettu pääsy. Täten tulee tietää, keneen ihmiseen olla yhteydessä, että välineitä saa täydennettyä. Tilanne on ongelmallinen niille, jotka eivät tiedä, keneen olla yhteydessä tai niille, joiden asemapaikka on muualla kuin Oulussa.”

Haastateltavista kaksi toi esille defibrillaattorin, eli sydäniskurin, mahdollisena kehittämisen kohteena Oulun seudulla. Ainoa poliisin käytössä oleva defibrillaattori sijaitsee tutkimushetkellä Haukiputaan poliisivankilalla. Haastateltavat pohtivat, tulisiko poliisin käytössä olla enemmän defibrillaattoreita, esimerkiksi samaan tapaan vuoron alkuun erikseen kuitattavissa olevana, kuten uudet Oulun poliisin käyttöön tulleet ensiapulaukutkin ovat. Vastaavasti pohdittiin niin ikään sitä, olisiko defibrillaattoreille tarkoituksenmukaista konkreettista hyötykäyttöä.

Defibrillaattori on sydämen sähköisen rytmin siirtolaite, jolla pyritään poistamaan haitallisen rytmin aiheuttama sydämen kaaostila antamalla elvytettävän sydänlihakseen tasavirtasähköisku. Sähkö johdetaan defibrillaattorista sydänlihakseen kahden rintakehälle kiinnitettävän elektrodin kautta. Sähkövirran seurauksena sydämen tahdistaminen siirtyy sen omaan tilaan, jolloin sydän alkaa jälleen pumpata ja verenkierto palautuu. (Myllyrinne 2010, 21.)

Kun elottomuuden taustalla on sydämen vakava rytmihäiriö, sairaskohtauksen saaneen mahdollisuus selviytyä kaksin- tai kolminkertaistuu, jos painelu-puhalluselvytys aloitetaan välittömästi. Mikäli painelu-puhalluselvytyksen ohella aloitetaan nopeasti myös defibrillointi, selviytymismahdollisuus nousee 49-75 prosenttiin. Tämä kuitenkin edellyttää, että, defibrillointiin ryhdytään jo 3-5 minuutin kuluessa elottomuuden alkamisesta. Jokainen viiveminuutti huonontaa selviytymisen ennustetta 10-15 prosenttia. (Myllyrinne 2010, 8.)

Vuosittain noin 40 000 suomalaista saa sydänkohtauksen. Puolessa tapauksissa aiheuttajana on sydäninfarkti, joka saattaa johtaa elottomuuteen tai äkkikuolemaan. Sydänperäisen syyn ohella elottomuuden voi aiheuttaa tapaturma, hukkuminen, sähköisku, myrkytys tai jokin muu sairaskohtaus, kuten äkillinen aivotapahtuma. Tutkimusten mukaan defibrillaattori jää

käyttämättä, jollei laitteen käyttöä harjoitella useita kertoja vuodessa. (Myllyrinne 2010, 7, 31.)

Yksi haastateltavista kertoi, että Oulun poliisin ensiapukoulutuksissa tulisi opettaa myös celox-tuotteen käytöstä. Celox on hemostaattivalmiste, joka tyrehdyttää verenvuotoa. Hemostaattituotteiden päätarkoitus on hengenvaarallisten massiiviverenvuotojen tyrehdyttäminen. Hemostaattisten tuotteiden ei tulisi olla hoidon pääkeino, vaan hoito tulisi aloittaa verenvuotokohdan painamisella. Hemostaattiset tuotteet soveltuvat parhaiten vammoihin, joissa kiristys- tai paineside on riittämätön toimenpide, tai joissa edellä mainittuja ensiapuvälineitä ei ole mahdollista käyttää. (Linden & Sokka 2019, 4, 5.)

Yksi haastateltavista oli sitä mieltä, että Oulun poliisin uusiin ensiapulaukkuihin olisi hyvä sisällyttää nykyisen välineistön lisäksi otsalamppu. Otsalamppu mahdollistaisi mahdollisen potilaan, toimintaympäristön sekä ensiapuvälineistön valaisemisen pimeällä ilmalla tai pimeissä sisätiloissa ilman, ettei ensiaputoimenpiteitä suorittavan poliisin tai tämän partiokaverin tarvitsisi pitää toisessa kädessään valaisinta. Tämä tehostaisi poliisin toimintaa ensiaputilanteissa, joissa olosuhteet ovat pimeät tai vähintäänkin hämärät. Lisäksi otsalamput eivät nykyiseltä markkinahinnaltaan ole haastateltavan mielestä kovinkaan kalliita.

Opinnäytetyötutkimuksen lopuksi mainittakoon, että Oulun poliisilaitos tulee 23.1.2020 julkaistun poliisin sisäisen uutisen mukaan päivittämään poliisiautojen ensiapulaukut niin, että ne vastaavat Ensiapuvalmius poliisihallinnossa -asiakirjan liitettä 1 (POL-2019-30157). Uutisen mukaan päivitetty ensiapulaukut tullaan sisällyttämään ajoneuvovarusteluun kevään 2020 aikana.

6 POHDINTA

Tässä luvussa käsitellään tämän tutkimuksen onnistumista, tulosten luotettavuutta, eettisyyttä ja tutkimuksen puutteita. Lisäksi luvun lopussa esitetään tutkimuksen aikana mieleen tulleet jatkotutkimusehdotukset.

Opinnäytetyötutkimukseni aihealue oli selvillä jo hyvin aikaisessa vaiheessa, mutta aihealueen rajaaminen tuotti vaikeuksia. Teemana ensiapu on laaja kokonaisuus, josta löytyy

jo entuudestaan huomattava määrä tutkimuksia. Oulun poliisilaitoksen alueella työskentelevien poliisien mielipidettä ensiapuvalmiuden nykytilasta ei kuitenkaan oltu vielä tutkittu.

Koska rajasin tutkimuksen koskemaan vain Oulun pääpoliisiaseman valvonta- ja hälytystoiminnan ryhmissä työskenteleviä henkilöitä, oli ilmiön tutkiminen teemahaastatteluita hyväksikäyttäen tehokas aineistonkeruumenetelmä. Mikäli tutkimus olisi koskenut kenttähenkilöstön lisäksi myös esimerkiksi rikostorjuntasektorin työntekijöitä, olisi teemahaastattelumenetelmä ollut liian työläs ja aikaa vievä tutkimusmenetelmä. Tällöin tutkimus olisi ollut tarkoituksenmukaista suorittaa esimerkiksi Webropol-kyselynä.

Neljän teemahaastattelun tuloksena saatiin kasaan hyvin yhteneväinen käsitys siitä, mitä mieltä kenttähenkilöstö Oulun pääpoliisiasemalla on ensiapuvalmiuden nykytilasta Oulun seudulla. Haastatteluiden yhteydessä suoritettujen havainnoinnin tuloksena saatiin selville tutkimuksen kannalta tärkeitä seikkoja muun muassa Oulun poliisilaitoksen tarjoamien ensiapuvälineiden suhteen. Tutkimuksessa kerätyn aineistoa hyväksikäyttäen pystytään vastaamaan tässä tutkimuksessa esitettyihin tutkimuskysymyksiin.

6.1 Tutkimuksen luotettavuus ja eettisyys

Tutkimuksen validiudella tarkoitetaan pätevyysarviointia, jolla tarkoitetaan tutkimusmenetelmän onnistumista mitata sitä, mitä tutkimuksessa on ollut tarkoitus mitata. Tämä tarkoittaa muun muassa sitä, että tutkimuksessa haastateltujen henkilöiden on ymmärrettävä tutkijan heille esittämät kysymykset samoin. Tutkimustulokset vääristyvät, mikäli vastaajat ymmärtävät heille esitetyt kysymykset eri tavoin, kuin tutkija on oletanut. Vastaajien tulee ymmärtää kysymykset myös keskenään samalla tavalla. Täten esimerkiksi tutkimuslomakkeen huolellinen suunnittelu antaa pohjan teemahaastattelujen luotettavuudelle, eli tutkimuksen validiteetille.

Tämän tutkimuksen teemahaastatteluja varten laadittiin tutkimuslomake, jolle kirjattiin haastateltaville esitetyt kysymykset (liite 1). Täten varmistuttiin siitä, että jokaiselle haastateltavalle esitettiin sama kysymys. Tutkimuksesta saadun aineiston perusteella

voidaan päätellä, että jokainen haastateltu poliisi ymmärsi kysymyksen siten, kuten tutkija oli tarkoittanut.

Kvalitatiivisen, eli laadullisen tutkimuksen luotettavuuden arvioinnin keinoja voidaan tarkastella sen pohjalta, voivatko muut päästä aineiston pohjalta samaan lopputulokseen. Tämä edellyttää tutkimusmenetelmien, aineiston ja analyysivaiheiden tarkkaa dokumentointia. Eräs tapa varmistua tutkimuksen luotettavuudesta on luetuttaa dokumentoitu aineisto ja aineiston perusteella tehdyt tulkinnat niillä, joita kyseinen asia koskee. Tutkimuksen voidaan todeta olevan tutkittavien kannalta luotettava ja että tutkija ei ole itse keksinyt tuloksia, jos tutkittavat tai haastateltavat vahvistavat tutkijan keräämän aineiston, tulkinnan ja tutkimustuloksen. (Kananen 2015, 353-354).

Tämän tutkimuksen teemahaastattelujen yhteydessä käytettiin ääninauhuria, johon haastattelu dokumentoitiin ja josta se myöhemmin litteroitiin luettavaksi dokumentiksi. Jokaiselle haastateltavalle annettiin mahdollisuus lukea ja tarkastaa omasta haastattelusta kirjattu haastattelumateriaali.

Eräs keino tutkimuksen luotettavuuden arvioinnissa on tarkastella aineiston niin sanottua saturaatiota eli kylläntymistä. Tutkittavasta ilmiöstä riippuen tulisi tutkimukseen ottaa lisää haastateltavia niin pitkään, kunnes haastateltavat tuovat tutkimukseen jotain uutta. (Kananen 2015, 355).

Tässä opinnäytetyötutkimuksessa olisi haastateltavien määrää lisäämällä saatu lisää analysoitavaa dataa tutkimusta varten. Analysoitava data oli kuitenkin jo neljän haastateltavan jälkeen muutamia poikkeavuuksia lukuun ottamatta niin yhdenmukaista, että tätä tutkimusta varten ei lisää haastateltavia otettu. Neljän haastattelun jälkeen saatu data haastateltavien kokemuksista ja vastauksien laadusta tämän opinnäytetyötutkimuksen tutkimuskysymysten analysoinnin kannalta olivat riittävät.

Teemahaastattelut olivat välttämättömiä opinnäytetyön tutkimuskysymyksiin vastaamiseksi. Tutkimukseen osallistuneiden poliisien virkaikä vaihteli 11-vuodesta 20-vuoteen, joten he olivat kokeneita, ja heillä oli paljon omakohtaisia kokemuksia ensiapukoulutuksesta ja ensiapuvälineistä, eli tutkittavana olevasta ilmiöstä. Jokainen haastattelu käytiin kasvokkain, mikä mahdollisti tarvittaessa tarkentavien kysymysten esittämisen.

Uskottava tutkimus noudattaa hyvää tieteellistä käytäntöä. Tämä tarkoittaa sitä, että tutkimusten laatijat työskentelevät rehellisesti, huolellisesti ja tarkasti, käyttävät eettisiä aineistonkeruumenetelmiä ja huomioivat asianmukaisesti toisten tutkijoiden tekemät työt. (Tutkimuseettinen neuvottelukunta 2012, 5.)

Hyvän tieteellisen käytännön loukkaukset jaotellaan kahteen kategoriaan: vilppi tieteellisessä toiminnassa ja piittaamattomuus hyvästä tieteellisestä käytännöstä. Vilpillä tieteellisessä toiminnassa tarkoitetaan esimerkiksi väärin tai tekaistujen tietojen tai tulosten esittämistä tai niiden levittämistä, toisten tutkijoiden tekemän työn esittämistä omana tutkimuksenaan tai luvaton lainaamista eli plagiointia. (Tutkimuseettinen neuvottelukunta 2012, 8.)

Piittaamattomuus hyvästä tieteellisestä käytännöstä tarkoittaa holtittomuutta ja törkeitä ylilyöntejä tutkimustyön eri vaiheissa. Sellaisia ovat esimerkiksi: muiden tutkijoiden osuuden vähättely, puutteellinen tai epäasiallinen viittaaminen aikaisempiin tutkimustuloksiin, käytettyjen menetelmien huolimaton raportointi, tulosten ja tutkimusaineistojen huolimaton kirjaaminen ja säilyttäminen sekä lähdeluettelon tarkoitukseton paisuttelu. (Tutkimuseettinen neuvottelukunta 2012, 9.)

Tämän tutkimustyön kaikissa vaiheissa on pyritty noudattamaan Anu Haikansalon ja Timo Koranderin Poliisiammattikorkeakoululle laatimaa opinnäytetyöohjetta (Haikansalo & Korander 2020). Vaikka ohje on räätälöity erityisesti poliisin ammattikorkeakoulututkintoa käyvien opiskelijoiden käyttöön, voidaan sen katsoa osaltaan edistävän hyvää tieteellistä käytäntöä, ennaltaehkäisevän tutkimusvilppiä ja edistävän tutkimusetiikkaa koskevaa keskustelua ja tiedotusta. Haikansalon ja Koranderin laatiman ohjeen noudattamisella on pyritty laadukkaaseen ja eettisesti kestävään lopputulokseen.

Tutkimuksessa on pyritty asialliseen ja tieteellisesti korrektiin kieliasuun. Aikaisempia tutkijoita, kirjoittajia sekä heidän tuotoksiaan on pyritty kunnioittamaan ja lähteet on pyritty merkitsemään mahdollisimman selkeästi ja tarkasti.

6.2 Jatkotutkimusehdotukset

Tässä opinnäytetyötutkimuksessa kävi ilmi, että yksi haastateltava ei ollut tyytyväinen ensiapuvälineistön saatavuuteen Oulun seudulla. Edellä mainittua mahdollista ongelmaa voi olla syytä selvittää lisää jatkotutkimuksella. Mahdollinen ongelma saattaisi olla myös poistettavissa kokonaan, esimerkiksi osana toiminnallista opinnäytetyötä, josta laaditusta raportista myös muut laitokset voisivat halutessaan ottaa mallia. Ensiapuvälineiden saatavuuteen saattaisi olla mahdollista kehittää ratkaisu, joka palvelisi niin työntekijöitä, poliisilaitosta kuin kansalaisiakin.

Tässä tutkimuksessa kaksi haastateltavaa kenttäpoliisia pohti defibrillaattorin hyödyllisyyttä osana poliisin ensiapuvälineistöä. Kyseistä aihetta saattaisi olla perusteltua tutkia lisää omana tutkimuksenaan. Mikäli yksikään laitos Suomessa on jalkauttanut defibrillaattorien käytön kenttäpoliiseille onnistuneesti, olisi siitä mielenkiintoista lukea ja ennen kaikkea ottaa mallia. Poliisihallituksen ohjeen mukaan poliisiyksiköt voivat hankkia riskiarviointiinsa perustuen työpaikalle defibrillaattoreita. Samalla tulee huolehtia defibrillaattorin käytön ohjeistuksesta sekä sen toimintakunnon varmistamisesta. (POHA 2019, 5.)

Tutkimuksellisenä työnä voisi vertailla poliisilaitosten välisiä eroja partiokohtaisten ensiapuvälineiden suhteen. Tässä tutkimuksessa kävi ilmi, että Oulun poliisilaitos ei kaikessa määrin noudata poliisihallituksen ohjetta autokohtaisista ensiapuvarusteista, kun ei oteta huomioon Oulun poliisin 23.1.2020 julkaistua sisäistä uutista päivitystyistä ensiapulaukuista (katso sivu 30). Niin ikään poliisien henkilökohtaisia ensiapuvarusteita ei ole vielä päivitetty poliisihallituksen ohjetta vastaavalle tasolle. (POHA 2019, Liite 1 Ensiapuvarusteet.)

Poliisin ensiapuvalmiutta ja -osaamista voisi tutkia myös neliportaisen ensihoitojärjestelmän perustason, hoitotason tai lääkäriyksikön näkökulmasta. Hoitolaitoksen ammattihenkilöstö joutuu usein jatkohoitamaan poliisin auttamia henkilöitä. Tällöin saataisiin tarkasteltua poliisin ensiapuvalmiuksia, ensiapuosaamista ja ensiapuvälineiden riittävyttä sekä laatua myös toisesta viranomaisnäkökulmasta.

7 LÄHTEET

Aho, Joni, 2019, Ensiapukoulutus Lahden pääpoliisiasemalla – Valvonta- ja hälytyssektorilla työskentelevien poliisimiesten näkökulmasta. Poliisiammattikorkeakoulu. AMK-opinnäytetyö. Luettavissa: <https://www.theseus.fi/handle/10024/260841>

Castrén, Maaret & Helistö, Neta & Kämäräinen, Leena & Sahi, Timo, 2010, Ensiapuopas. Jyväskylä: Gummerus kirjapaino.

Castrén, Maaret & Korte, Henna & Myllyrinne, Kristiina, 2017, Ensiapuopas, Kustannus Oy Duodecim. Luettavissa: https://www.terveyskirjasto.fi/terveyskirjasto/tk.koti?p_artikkeli=spr00007. Luettu 30.1.2020.

Castrén, Maarit & Helveranta, Kai & Kinnunen, Ari & Korte, Henna & Laurila, Kimmo & Paakkonen, Heikki & Pousi, Jouni & Väisänen, Olli, 2012, Ensihoidon perusteet. Keuruu: Otavan kirjapaino Oy.

Esitys Helsingin poliisilaitoksen taktisen ensiapuvalmiuden (TCCC-osaaminen) kehittämiseksi, 14.8.2017.

Haastateltava A, vanhempi konstaapeli, Oulun poliisilaitos. Teemahaastattelu 26.11.2019.

Haastateltava B, vanhempi konstaapeli, Oulun poliisilaitos. Teemahaastattelu 17.12.2019.

Haastateltava C, vanhempi konstaapeli, Oulun poliisilaitos. Teemahaastattelu 18.12.2019.

Haastateltava D, vanhempi konstaapeli, Oulun poliisilaitos. Teemahaastattelu 30.12.2019.

Haavisto, Ilkka, 2019, Poliitiikan pudotus Eva -arvio, Elinkeinoelämän valtuuskunta. Luettavissa: <https://www.eva.fi/wp-content/uploads/2019/04/eva-arvio-015.pdf>. Luettu 27.1.2020.

Haikansalo, Anu & Korander, Timo, 2020, Opinnäytetyöohje. Opinnäytetyön prosessi, toteutus, ja arviointi poliisi (AMK) -tutkinnossa, Poliisiammattikorkeakoulu.

Hirsjärvi, Sirkka & Hurme, Helena, 2001, Tutkimushaastattelu: teemahaastattelun teoria ja käytäntö. Helsinki: Yliopistopaino.

Holmström, Peter & Kuisma, Markku & Porthan, Kari, 2008, Ensihoito. Jyväskylä: Tammi.

Kananen, Jorma, 2015, Opinnäytetyön kirjoittajan opas: Näin kirjoitan opinnäytetyön tai pro gradun alusta loppuun, Jyväskylä, Jyväskylän ammattikorkeakoulu.

Kuva 1: Poliisihallituksen ohje POL-2019–30157, 28.6.2019: Ensiapuvalmius poliisihallinnossa. ID-19138041. Sivu 3.

Kuva 2: Poliisihallituksen ohje POL-2019–30157, 28.6.2019: Ensiapuvalmius poliisihallinnossa. ID-19138041. Sivu 3.

Kuva 3: Mällinen, Jonne, 2020.

Kuva 4: C-A-T kiristysiteen tuotesivu. Luettavissa: <https://www.safeaid.fi/tuotteet/ensiaputarvikkeet/muut-ensiaputarvikkeet/kiristysside/>.
Luettu 30.1.2020.

Kuva 5: Painesiteen tuotesivu. Luettavissa: <https://www.firstaidonline.co.nz/buy-products/first-aid-supplies/bandages-nz/israeli-bandage/>. Luettu 30.1.2020.

Kuva 6: Avaruuslakanan tuotesivu. <https://highpeak.fi/products/avaruuslakana>. Luettu 5.2.2020.

Kuva 7: Elvytysmaskin tuotesivu. Luettavissa: <https://www.penli.fi/product/6872/elvytysmaski>. Luettu 30.1.2020.

Kuva 8: Chest seal -rintataitoksen tuotesivu. Luettavissa: <https://www.narescue.com/hyfin-vent-chest-seal-twin-pack.html>. Luettu: 30.1.2020.

Linden, Janis & Sokka, Tatu, 2019, Hemostaattisten tuotteiden käyttö Helsingin poliisilaitoksessa. Poliisiammattikorkeakoulu. AMK-opinnäytetyö. Luettavissa: <https://www.theseus.fi/handle/10024/265104>.

Metsämuuronen, Jari, 2006, Tutkimuksen tekemisen perusteet ihmistieteissä, Helsinki, International Methelp Ky ja Jari Metsämuuronen.

Myllyrinne, Kristiina, 2010, Defibrillaattori elvytyksen apuna, Suomen punainen risti.

Mäkijärvi, Markku & Harjola, Veli-Pekka & Päivä, Hannu & Valli, Juha & Vaula, Eija, 2018, Akuuttihoito-opas. Kustannus Oy Duodecim.

Oikeusministeriö, 2020, Rikosoikeus. Luettavissa: <https://oikeusministerio.fi/rikosoikeus>.
Luettu: 17.2.2020.

Palomäki, Tiina & Laaksonen, Aleks, 2019, Ensiapuopas Poliisiammattikorkeakoulun tueksi. Poliisiammattikorkeakoulu. AMK-opinnäytetyö. Luettavissa: <https://www.theseus.fi/handle/10024/261289>.

Poliisihallituksen ohje POL-2014–16909, 19.12.2014: Ensiapuvalmius poliisihallinnossa. ID-1555061380.

Poliisihallituksen ohje POL-2019–30157, 28.6.2019: Ensiapuvalmius poliisihallinnossa. ID-19138041.

Purola, Konsta, 2014, Henkeä uhkaavan verenvuodon tyrehtyttäminen, HUS Hyvinkään sairaala - Ensihoitoyksikkö 2014. Luettavissa: http://www.turvatieto.net/wp-content/uploads/2015/02/Henkeaa_uhkaavat_vuodot_Konsta_Purola.pdf.
Luettu: 30.1.2020.

Rantaeskola, Satu & Hyyti, Jari & Kauppila, Jaakko & Koskelainen, Mari, 2015, Haastavat asiakastilanteet – väkivalta työssä. Helsinki, Talentum.

Strömman, Mika & Kuitunen, Maaria & Unhola, Asko & Hirvonen Niina, 2018, Opas ensiapuryhmille - Käytännön ohjeita ja tukea ensiapupäivystyksiin ja hälytysryhmätoimintaan, Suomen Punainen Risti.

Taulukko 1: Poliisihallituksen ohje POL-2019–30157, 28.6.2019: Ensiapuvalmius poliisihallinnossa. ID-19138041. Sivun 4.

Taulukko 2: Markku Mäkijärvi & Veli-Pekka Harjola & Hannu Päivä & Juha Valli & Eija Vaula, 2018, Akuuttihoito-opas. Kustannus Oy Duodecim. Sivun 11.

Vuorensyrjä, Matti & Fagerlund, Monica, 2018, Poliisibarometri 2018 : kansalaisten arviot poliisin toiminnasta ja Suomen sisäisen turvallisuuden tilasta, Poliisiammattikorkeakoulu.

Väisänen, Sanna, 2019, Porvoon poliisiaseman kenttämiehistön ensiapuvalmiudet : Porvoon kenttämiehistön käytännön ensiapukokemuksia ja kehittämissuhteita työssä saatavaan ensiapukoulutukseen. Poliisiammattikorkeakoulu. AMK-opinnäytetyö. Luettavissa: <https://www.theseus.fi/handle/10024/141661>

Ångerman, Susanne, 2017, Vammapotilaan ensihoito, Finnanest, Suomen Anestesiologiyhdistys. Luettavissa: http://www.finnanest.fi/files/angerman_vammapotilaan_ensihoito.pdf. Luettu 6.2.2020.

LIITE 1. Oulun poliisilaitoksen valvonta- ja hälytyssektorilla työskenteleville poliiseille haastattelussa esitetyt kysymykset.

1. Minkälaisia poliisin työtehtäviä sinulla on ollut, joissa olet joutunut antamaan ensiapua tai hätäensiapua?
2. Vastaako Oulun poliisissa saamasi ensiapukoulutus poliisin kenttätöössä vaadittavaa ensiapuosaamista?
3. Mitä ensiapuvälineitä sinulla on työtehtävissä ollessasi kannossa?
4. Ovatko poliisin tarjoamat ensiapuvälineet määrältään ja laadultaan riittävät?
5. Miten kehittäisit ensiapukoulutusta?
6. Miten kehittäisit ensiapuvälineistöä?

LIITE 2. Poliisihallituksen ohjeen, 28.6.2019, POL-2019–30157: Ensiapuvalmius poliisihallinnossa liitteen 1, 14.6.2019, ID-19138053, mukainen lista poliisin ensiapuvarusteista.

Poliisilaitoksen / -aseman tilat

- ensiapukaappi tai salkku, jonka sisältö suunnitellaan yhteistyössä työterveyshuollon kanssa

Poliisimiehen henkilökohtaiset ensiapuvarusteet

- kiristysside
- paineside
- kertakäyttöinen elvytysuojaja
- avaruuslakana

Autokohtaiset ensiapuvarusteet:

- vyölaukku tai vastaava
- paineside 4 kpl (2 eri kokoa)
- kiristysside 2 kpl
- avaruuslakana 2 kpl
- lasta 2 kpl (alumiininen, litteä lasta tai rulla)
- joustoside 2 kpl
- rintataitos 2 kpl (esim. Foxseal tai vastaava)
- elvytysmaski
- ihoteippi
- vaate- / turvavyöleikkuri
- tussi ja ihotussi
- kertakäyttösuojakäsineet
- laastarit

Erityistoimintojen henkilökohtaiset ensiapuvarusteet:

Varustuksen tulee mahtua haalareiden reisi- tai säär taskuihin.

- kiristysside 2 kpl
- paineside 2 kpl (2 eri kokoa)

- avaruuslakana
- nenänielutuubi
- hemostaatti (Quicklot Z-Folder)
- rintasidos läpäisevän vamman peittämiseen (Hyfin-Vent tai vastaava)
- kertakäyttösuojakäsineet

Erityistoimintojen ryhmäkohtainen ensiapuvarustus:

- reppu tai vastaava kantolaite
- kiristysside 4 kpl
- paineside 6 kpl (2 kpl 4" + 4 kpl 6")
- avaruuslakana 4 kpl
- otsalamppu
- palovammataitoksia 2 kpl isoja ja 2 kpl pieniä
- nenänielutuubi 2 kpl
- lasta 2 kpl
- lämpöpeitto (harkinnan mukaan harvaan asutuilla alueilla)
- rintasidos (esim. FOXSeal) 4 kpl
- vaate-/ turvavyöleikkuri
- silmähuuhde
- elvytysmaski yksisuuntaisella venttiilillä
- teippi
- tussi
- kynä
- kertakäyttösuojakäsineet
- kylmäpakkaus 3 kpl
- idealside / joustoside 3 kpl
- desinfiointivälineitä (alkoholipohjaista puhdistusainetta ja pyyhintälappuja)
- evakuointivälineitä, mm. evakuointilakana